

TABEL COMPARATIV

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivare (pe scurt)
	Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare	Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul migrației și azilului	
1.	Art.2 – Definiții Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:	1. La articolul 2, după litera i¹) se introduce o nouă literă, lit.i²), cu următorul cuprins: „i ²) protecție internațională – statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară.”	Prin introducerea acestei definiții se asigură transpunerea art.1 pct.1 din Directiva 2011/51/UE. Este necesară introducerea definiției pentru această sintagmă, atât în OUG nr.194/2002 cât și în Legea nr.122/2006, pentru a putea fi folosită în redactarea clară a dispozițiilor normative necesare transunerii Directivei 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului.
2.	ART. 70 - Dreptul de ședere pe termen lung (1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor care sunt titulari ai unui drept de ședere, de la data solicitării inclusiv până la soluționarea acesteia.	2. Alineatele (1) și (2) ale articolului 70 se modifică și vor avea următorul cuprins: „(1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, străinilor care, la data soluționării cererii, sunt titulari ai unui drept de ședere temporară sau beneficiari ai protecției internaționale în România.”	În prezent, sintagma „ <i>titulari ai unui drept de ședere</i> ” utilizată în cuprinsul art.70 alin.(1) desemnează atât străinii care au un drept de ședere temporară obținut în condițiile OUG nr.194/2002 cât și străinii care au dreptul de a rămâne pe teritoriul României ca urmare a recunoașterii statutului de refugiat sau acordării protecției subsidiare, potrivit Legii nr.122/2006. Odată cu modificările, inclusiv terminologice, pe care le determină Directiva 2011/51/UE, este necesar ca în acest alineat să se prevadă în mod expres și

			distinct fiecare dintre cele două categorii de străini care pot solicita acordarea dreptului de ședere pe termen lung, având în vedere faptul că, în unele situații, apartenența la una sau alta dintre categorii determină aplicarea unor proceduri diferite în ceea ce privește mențiunile cuprinse în documentele eliberate de autoritățile române, cooperarea cu celelalte state membre sau punerea în aplicare a măsurilor de îndepărtare.
	(2) Dreptul de ședere pe termen lung nu se acordă următoarelor categorii de străini: a) titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii; b) solicitanți ai dreptului de ședere temporară; c) solicitanți sau beneficiari de protecție în România, alta decât protecția internațională; d) solicitanți de protecție internațională; e) titulari ai dreptului de ședere <u>temporară</u> conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu.”	(2) Dreptul de ședere pe termen lung nu se acordă următoarelor categorii de străini: a) titulari ai dreptului de ședere temporară pentru studii; b) solicitanți sau beneficiari de protecție temporară; c) solicitanți sau beneficiari de protecție în România, alta decât protecția internațională; d) solicitanți de protecție internațională; e) titulari ai dreptului de ședere <u>temporară</u> conferit de viza de scurtă ședere, viza diplomatică sau de serviciu.”	Modificarea alin.(2) al art.70 are în vedere: - transpunerea modificărilor terminologice aduse art.3 alin.(2) din Directiva 2003/109/CE prin art.1 pct.2 lit.a) din Directiva 2011/51/UE; - corelarea terminologică în cuprinsul OUG nr. 194/2002 ca urmare a introducerii definiției pentru sintagma „protecție internațională”; - corelarea cu evoluțiile legislative din domeniu, respectiv eliminarea mențiunii referitoare la protecția umanitară temporară, instituție juridică abrogată prin Legea nr. 18/2013.
3.	ART. 70 - Dreptul de ședere pe termen lung (3) Dreptul de ședere pe termen lung încetează în următoarele situații: a) în cazul anulării sau revocării; b) în cazul obținerii unui drept de ședere pe termen	3. La alineatul (3) al articolului 70, după litera f) se introduce o nouă literă, lit.g), cu următorul cuprins: „g) în cazul anulării protecției internaționale în condițiile Legii nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, atunci când dreptul de ședere pe termen lung a fost obținut	Prin introducerea acestei litere la alin.(3) al art. 70 se asigură transpunerea art.1 pct.5 din Directiva 2011/51/UE. Cazurile de anulare a protecției

	lung pe teritoriul altui stat; c) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pentru o perioadă mai mare de 12 luni consecutive, cu excepția situației în care, în această perioadă, străinul a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene; d) în cazul absenței de pe teritoriul statului român pe o perioadă mai mare de 6 ani consecutivi, chiar dacă în această perioadă a beneficiat de un drept de ședere temporară într-un stat membru al Uniunii Europene; e) la cerere sau la dobândirea cetățeniei române; f) în cazul absenței de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, pe o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi, a rezidentului pe termen lung, posesor al unui permis de ședere pe termen lung cu mențiunea «Fost posesor de Carte albastră a UE», sau a membrilor săi de familie cărora le-a fost acordat statutul de rezident pe termen lung.	în calitate de beneficiar al protecției internaționale în România.”	internaționale (a statutului de refugiat și a protecției subsidiare) art.100 și art.101 din Legea nr.122/2006 presupun o conduită înșelătoare sau chiar infracțională a străinului în legătură cu obținerea protecției internaționale în România. Prin această dispoziție se creează premisele pentru înlăturarea tuturor efectelor pozitive de care a beneficiat străinul ca urmare a inducerii în eroare a autorităților române.
4.	Art. 71 - Condiții de acordare a dreptului de ședere pe termen lung (1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă străinilor prevăzuți la art. 70 alin. (1), dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) au avut un drept de ședere continuă pe teritoriul României în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:	4. La alineatul (1) al articolului 71, partea introductivă a literei a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) au avut drept de ședere temporară sau au beneficiat de protecție internațională pe teritoriul României, în mod continuu în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:	Prin modificarea art. 71 alin.(1) lit.a) se asigură corelarea cu modificările aduse art.70 alin.(1). În concret, se prevăd în mod expres și distinct cele două situații relevante pentru îndeplinirea condiției referitoare la șederea efectivă pe teritoriul României.
5.	Art.71 alin.(1) lit.a) (v) <u>această perioadă se poate reduce la 4 ani, în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat sau li s-a acordat protecție subsidiară în România, în funcție de gradul de integrare în societate, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor</u>	5. La alineatul (1) al articolului 71, litera a) punctele (v) și (vi) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(v) această perioadă se reduce la 4 ani, în cazul beneficiarilor protecției internaționale în România care participă activ la viața economică, socială și culturală a societății românești, inclusiv ca urmare a parcurgerii programelor de integrare prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere	Pct.(v) și (vi) se modifică în scopul asigurării corelării terminologice în cuprinsul OUG nr.194/2002 ca urmare a introducerii definiției pentru sintagma „protecție internațională”. La modificarea pct.(v) se are în vedere și eliminarea nuanței arbitrare

	statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare; (vi) această perioadă se reduce la jumătate, în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat sau li s-a acordat protecție subsidiară în România, căsătorite de cel puțin 5 ani cu un cetățean român.	în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări prin Legea nr. 185/2004, cu modificările și completările ulterioare; (vi) această perioadă se reduce la jumătate, în cazul beneficiarilor protecției internaționale în România căsătoriți de cel puțin 5 ani cu un cetățean român.”	conținută de textul în vigoare, respectiv posibilitatea largă de apreciere a autorității administrative atât cu privire la gradul de integrare în societate cât și cu privire la acordarea beneficiului în sine.
6.	Art. 71 - Condiții de acordare a dreptului de ședere pe termen lung (1) Dreptul de ședere pe termen lung se acordă străinilor prevăzuți la art. 70 alin. (1), dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: a) au avut un drept de ședere continuă pe teritoriul României în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, astfel:	6. La alineatul (1) al articolului 71, după punctul (vi) al literei a) se introduce un nou punct, pct.(vii), cu următorul cuprins: „(vii) - această perioadă se calculează începând cu data depunerii cererii în baza căreia s-a acordat protecție internațională în România, în cazul beneficiarilor protecției internaționale.”	Prin introducerea pct.(vii) se asigură transpunerea art.1 pct.3 lit.b) din Directiva 2011/51/UE. Formularea „se calculează începând cu data depunerii cererii” determină luarea în considerare la calculul perioadei necesare pentru obținerea dreptului de ședere pe termen lung a <u>întregii perioade</u> dintre data depunerii cererii în baza căreia a fost acordată protecția internațională și data la care s-a acordat permisul de ședere în baza protecției internaționale.
7.	Art. 75 - Tratatul egal Titularii unui drept de ședere pe termen lung beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește: a) accesul la piața muncii, inclusiv în privința condițiilor de angajare și de muncă, la activități economice în mod independent și la activități profesionale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent,	7. După alineatul (1) al articolului 75 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins: „(2) Drepturile beneficiarilor protecției internaționale în România prevăzute de Legea nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi limitate ca urmare a obținerii dreptului de ședere pe termen lung de către aceștia.”	Prin introducerea alin.(2) se are în vedere transpunerea art.1 pct.6 din Directiva 2011/51/UE. În concret se recunoaște în mod expres dublul statut al acestor străini, respectiv beneficiari de protecție internațională și titulari ai unui drept de ședere pe termen lung. Astfel, străinul v-a putea să invoce în mod direct acest alienat pentru a obține un drept prevăzut

	cu modificările și completările ulterioare, <u>cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice;</u> b) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv la acordarea burselor de studiu; c) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestator de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare; d) securitatea socială, asistența și protecția socială; e) asistența de sănătate publică; f) deduceri de impozit pe venitul global și scutiri de taxe; g) accesul la bunuri și servicii publice, inclusiv obținerea de locuințe; h) libertatea de asociere, afiliere și apartenență la o organizație sindicală sau profesională.		de legislația privind azilul dacă, într-un anumit caz, acest lucru îi este mai favorabil.
8.	Art. 87 - Îndepărtarea sub escortă a străinilor (1) <u>Îndepărtarea sub escortă</u> se realizează, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către personalul specializat al Inspectoratului General pentru Imigrări, pentru următoarele categorii de străini: a) care nu au părăsit voluntar teritoriul României la expirarea termenului deciziei de returnare prevăzute la art.82 alin.(3); b) care au trecut sau care au încercat să treacă ilegal frontiera de stat; c) care au fost declarați indezirabili; d) împotriva cărora a fost dispusă expulzarea; e) care au intrat în România în perioada de interdicție dispusă anterior; f) care prezintă un risc de sustragere de la procedura de îndepărtare, astfel cum este definit de prezenta ordonanță de urgență.	8. După alineatul (2) al articolului 87 se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins: „(2¹) Străinii, în ale căror permise de ședere pe termen lung era înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către un alt stat membru, sunt îndepărtați sub escortă în condițiile alin.(1) către statul membru indicat în respectiva mențiune, dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că aceștia beneficiază în continuare de protecție internațională. Prin excepție, pentru respectarea obligațiilor asumate de România prin tratate, în cazul străinilor declarați indezirabili sau împotriva cărora s-a dispus măsura expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004 sau pentru o infracțiune contra siguranței statului prevăzută de Codul penal este <u>posibilă îndepărtarea sub escortă către un alt stat</u> decât cel în care beneficiază de protecție internațională.	Prin introducerea alin.(2¹) la art.87 se asigură transpunerea art.1 pct.7 lit.a) din Directiva 2011/51/UE. Alin.(2¹) are în vedere situația îndepărtării sub escortă a străinilor care au avut drept de ședere pe termen lung în România și care beneficiază în continuare de protecție internațională acordată de un alt stat membru. Excepția instituită în cea de a doua teză a acestui alineat privește situațiile grave legate de siguranța statului român în care îndepărtarea străinului din România către un alt stat UE nu înlătură pericolul pe care acesta îl

	(2) Îndepărtarea sub escortă se poate efectua și în cazul străinilor care prezintă dizabilități fizice sau mentale ori constituie un pericol pentru sănătatea publică. (3) În cadrul procedurii de îndepărtare sub escortă autoritățile române analizează situația străinului pentru a se asigura că acesta nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art.92 alin.(1) sau la art. 92¹ alin.(1), dar și că acesta nu este o persoană vulnerabilă. Îndepărtarea sub escortă a persoanelor vulnerabile se realizează cu luarea în considerare a nevoilor speciale ale acestora.	(2²) Străinii care au avut un drept de ședere temporară potrivit art.128, în ale căror permise de ședere pe termen lung eliberate de un alt stat membru este înscrisă mențiunea privind acordarea protecției internaționale, pot fi îndepărtați sub escortă în condițiile alin.(1) către un stat din afara Uniunii Europene dacă, în urma verificărilor realizate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru în cauză, rezultă că protecția internațională a fost retrasă sau dacă au fost declarați indezirabili sau împotriva lor s-a dispus măsura expulzării ca urmare a condamnării pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în cap.IV din Legea nr.535/2004 sau pentru o infracțiune contra siguranței statului prevăzută de Codul penal.”	reprezintă în concret. Prin introducerea alin.(2²) la art.87 se asigură transpunerea art.1 pct.9 din Directiva 2011/51/UE. Alin.(2²) are în vedere situația străinilor care au avut un drept de ședere temporară în România obținut în temeiul dreptului la mobilitate pe teritoriul UE stabilit la Cap.III al Directivei 2003/109/CE a Consiliului.
9.	Art. 110 - Permisul de ședere pe termen lung (1) Permisul de ședere pe termen lung se eliberează în baza obținerii dreptului de ședere pe termen lung: a) străinilor membri de familie ai cetățenilor români, pentru o perioadă de 10 ani, și se reînnoiește succesiv pentru aceeași perioadă; b) celorlalte categorii de străini, pentru o perioadă de 5 ani, și se reînnoiește succesiv pentru aceeași perioadă. (2) În permisul de ședere pe termen lung se înregistrează la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României. (2¹) În permisele de ședere pe termen lung eliberate titularilor unui drept de ședere pe termen lung, obținut ca urmare a deținerii unei Cărți albastre a UE, se înregistrează mențiunea «Fost posesor de Carte albastră a UE». (3) Cererea pentru acordarea permisului de ședere pe termen lung se depune de către titularul dreptului de ședere pe termen lung la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește în mod legal solicitantul și	9. După alineatul (2¹) al articolului 110 se introduc cinci noi alineate, alin.(2²) – (2⁶), cu următorul cuprins: „(2²) În permisele de ședere pe termen lung eliberate beneficiarilor protecției internaționale în România se înregistrează mențiunea «Protecție internațională acordată de RO la [data]». Inspectoratul General pentru Imigrări transmite, în termen de cel mult o lună de la primirea cererii statului membru interesat, informații referitoare la situația protecției internaționale acordate de România, menționată în permisul de ședere pe termen lung. (2³) În cazul străinului care are deja un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru în cuprinsul căruia există mențiunea referitoare la acordarea protecției internaționale, aceeași mențiune se înregistrează și în permisul de ședere pe termen lung eliberat potrivit prezentei ordonanțe de urgență, cu excepția situației în care, în urma verificărilor efectuate de Inspectoratul General pentru Imigrări în statul membru indicat în mențiunea respectivă, rezultă că protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă. (2⁴) În cazul în care după eliberarea permisului de ședere pe termen lung cu aplicarea alin.(2³) responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată statului român, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult trei luni de la data	Prin introducerea alin.(2²) – (2³) se asigură transpunerea art.1 pct.4 din Directiva 2011/51/UE. Alin.(2²) are în vedere situația străinilor cărora li se acordă dreptul de ședere pe termen lung în condițiile OUG nr.194/2002 în considerarea șederii lor pe teritoriul României ca beneficiari ai protecției internaționale. Alin.(2³) se referă la situația străinilor cărora li se acordă dreptul de ședere pe termen lung în România dar care beneficiază de protecție internațională acordată de un alt stat membru. Alin.(2⁴) privește situația în care România preia responsabilitatea pentru protecția internațională acordată unui străin, în condițiile Acordului european asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați, adoptat la Strasbourg la 16 octombrie 1980,

	trebuie să fie însoțită de următoarele documente: a) documentul de trecere a frontierei de stat, în original și în copie; b) documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României, în original și în copie. (4) Pentru reînnoirea permisului de ședere pe termen lung, solicitantul trebuie să depună, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității documentului, o cerere însoțită de documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care străinul declară că are domiciliul pe teritoriul României.	transferului, un nou permis de ședere pe termen lung cu aplicarea prevederilor alin.(2⁵). (2⁵) În cazul în care după eliberarea permisului de ședere pe termen lung cu aplicarea alin.(2⁵) responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung a fost transferată altui stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult trei luni de la data primirii solicitării statului membru care a preluat responsabilitatea, un nou permis de ședere pe termen lung în care se înscrie mențiunea «<i>Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]</i>». (2⁶) În cazul în care după eliberarea permisului de ședere pe termen lung un alt stat membru îi acordă străinului protecție internațională, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează, în termen de cel mult trei luni de la data primirii solicitării statului membru care a acordat protecția internațională, un nou permis de ședere pe termen lung în care se înscrie mențiunea «<i>Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]</i>».	ratificat prin Legea nr. 88/2000 Prin introducerea alin.(2⁵) și (2⁶) se asigură transpunerea Art.1 pct.8, referitor la art.19^a alin.(1) și (2) din Directiva 2011/51/UE. Se are în vedere situația în care, ulterior eliberării permisului de ședere pe termen lung potrivit OUG nr.194/2002: - [alin.(2⁵)] responsabilitatea pentru protecția internațională acordată străinului în cauză de către autoritățile române este preluată de un alt stat membru în condițiile Acordului european adoptat la Strasbourg la 16 octombrie 1980; - [alin.(2⁶)] un alt stat membru acordă protecție internațională străinului în cauză. În toate situațiile prezentate mai sus, mențiunea privind acordarea protecției internaționale se înscrie în permisele de ședere pe termen lung exclusiv cu scopul de a asigura informarea autorităților oricărui stat membru, care intră în contact cu persoanele în cauză, cu privire la protecția internațională de care acestea beneficiază. Informarea autorităților statelor membre este esențială prin prisma faptului că protecția internațională este considerată, „<i>protecție de fond</i>” în contextul aplicării principiului nereturnării (art. 19 din Carta drepturilor
--	--	--	--

			fundamentale a Uniunii Europene).
10.			10. După alineatul (3) al articolului 110 se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: „(3¹) Pentru eliberarea noului permis de ședere pe termen lung în situațiile prevăzute la alin.(2⁴) – (2⁶), străinul trebuie să depună, la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări în a cărei rază de competență locuiește, o cerere însoțită de documentele care dovedesc deținerea în mod legal a spațiului de locuit la adresa la care declară că are domiciliul pe teritoriul României, în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a luat la cunoștință despre transferul responsabilității sau despre acordarea protecției internaționale.”
11.	Cap. VIII - Regimul juridic aplicabil unor categorii speciale de străini Art.128 - Străinii cu drept de ședere pe termen lung în statele membre ale Uniunii Europene Art.128¹ - Readmisia străinilor posesori ai Cărtii albastre a UE Art.129 - Membrii de familie ai străinilor cu drept de ședere pe termen lung în statele membre ale Uniunii Europene	11. După articolul 129 se introduce un nou articol, art.129¹, cu următorul cuprins: „Art.129¹ – Membrii de familie ai beneficiarilor protecției internaționale readmiși pe teritoriul României (1) Membrii de familie ai beneficiarilor protecției internaționale readmiși pe teritoriul României potrivit art.20¹ alin.(1) din Legea nr.122/2006, cu modificările și completările ulterioare, sunt străinii care aveau un drept de ședere temporară în scopul reîntregirii familiei beneficiarilor protecției internaționale în statul membru care a dispus îndepărtarea. (2) Membrii de familie prevăzuți la alin.(1) pot intra pe teritoriul României fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.6 alin.(1) lit.b) și c), beneficiază de un drept de ședere temporară pentru 90 de zile începând cu data intrării în România și pot solicita prelungirea acestui drept pentru oricare dintre scopurile și în condițiile prevăzute la cap.IV, fără a mai fi necesară obținerea în prealabil a unei vize de lungă ședere. (3) Prevederile alin.(2) nu aduc atingere situației mai favorabile dobândite de străinii în cauză pe teritoriul României în temeiul altor dispoziții legale.	Introducerea alin.(3¹) la art.110 asigură premisele realizării activităților necesare pentru eliberarea unui nou permis de ședere pe termen lung în situațiile în care este necesară includerea sau modificarea mențiunii privind acordarea protecției internaționale. Obligația este similară celei stabilite la alin.(4) al art.110 în cazul reînnoirii permisului de ședere pe termen lung la expirarea valabilității. Completarea capitolului VIII are în vedere reglementarea statutului membrilor de familie ai beneficiarilor protecției internaționale care au fost îndepărtați din statul membru unde aveau drept de ședere pe termen lung, astfel încât să fie posibilă respectarea principiului unității familiei.

12.	Art. 134 – Contravenții Sunt considerate contravenții următoarele fapte: 10. neîndeplinirea de către străin a obligației de a se prezenta la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări, în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 73 alin.(5);	12. La articolul 134, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins: „10. neîndeplinirea de către străin a obligației de a se prezenta la formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări, în termenul de 30 de zile prevăzut la art.73 alin.(5) sau la art.110 alin.(3’);	Modificarea pct.10 al art.134 asigură posibilitatea sancționării cu amendă a străinului care nu se prezintă la autoritatea competentă pentru eliberarea unui nou permis de ședere pe termen lung. Acest aspect nu are repercusiuni asupra dreptului de ședere pe termen lung sau asupra statutului obținut prin protecția internațională.
13.	Art.143 - Inspectoratul General pentru Imigrări În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, polițiștii din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări sunt abilitați: a) să efectueze acte de constatare în vederea informării organelor de urmărire penală, atunci când constată săvârșirea unor infracțiuni în legătură cu regimul străinilor; b) să îi legitimeze, să îi depisteze, să îi preia de la sedile altor autorități și să îi conducă la sediul formațiunilor teritoriale pe străinii care încalcă dispozițiile legale privind regimul străinilor în România sau pe cei a căror identitate nu poate fi stabilită, să verifice și să ia măsurile legale, în cel mult 24 de ore de la depistare; c) să organizeze și să efectueze, în condițiile legii, controale în mediile și locurile frecventate de străini, în instituțiile publice sau particulare, precum și în incinta operatorilor economici, indiferent de proprietar sau deținător, atunci când există date sau indicii cu privire la existența în aceste locuri sau medii a unor străini care nu respectă prevederile legale privind regimul străinilor în România; d) să folosească gratuit mijloacele de transport în comun și mijloacele de transport feroviar, în timpul serviciului, pentru executarea unor misiuni care nu pot fi îndeplinite altfel.	13. După alineatul (1) al articolului 143 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins: „(2) Inspectoratul General pentru Imigrări este punctul național de contact în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu autoritățile celorlalte state membre pentru schimbul de informații și documente în aplicarea dispozițiilor legale ce intră în competența sa.”	Completarea art.143 are în vedere stabilirea în mod expres la nivel legislativ a faptului că Inspectoratul General pentru Imigrări este punct național de contact în relația cu Uniunea Europeană și cu autoritățile celorlalte state membre în domeniile reglementate de OUG nr.194/2002 ce intră în competența sa.

	Legea nr.122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare		
1.	Art. 2 - Definierea termenilor În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:	1. La articolul 2, după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹⁾, cu următorul cuprins: „a¹⁾ protecție internațională – statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;”	Prin introducerea acestei definiții se asigură transpunerea art.1 pct.1 din directiva 2011/51/UE. Este necesară introducerea definiției pentru această sintagmă, atât în OUG nr.194/2002 cât și în Legea nr.122/2006, pentru a putea fi folosită în redactarea clară a dispozițiilor normative necesare transunerii Directivei 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului.
2.	Art. 20 - Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție (1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi: (2) – (8) (9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Inspectoratului General pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.	2. După alineatul (9) al articolului 20 se introduce un nou alineat, alin.(10), cu următorul cuprins: „(10) În cazul în care se acordă protecție internațională în România unui străin care are un permis de ședere pe termen lung într-un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită statutul membru în cauză să înscrie în permisul de ședere pe termen lung mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către România.”	Prin introducerea alin.(10) la art.20 se asigură transpunerea art.1 pct.8 din Directiva 2011/51/UE, referitor la art.19^a alin.(2). În concret, se are în vedere situația în care autoritățile române acordă protecție internațională unui străin care are deja un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru.
3.		3. După articolul 20 se introduce un nou articol, art.20¹, cu următorul cuprins: „Art.20¹ – Readmisia beneficiarilor protecției internaționale în România (1) Străinii, beneficiari ai protecției internaționale în România, sunt readmiși pe teritoriul României imediat și fără formalități, împreună cu membrii lor de familie, ca urmare a unei decizii de îndepărtare luată de statul membru în care au avut drept de ședere pe termen lung. (2) Pentru stabilirea situației străinilor care au înscrisă în	Prin introducerea art.20¹ în Legea nr.122/2006 se asigură transpunerea art.1 pct.7 lit.a) din Directiva 2011/51/UE, referitor la alin.(3^b). În concret, la alin.(1) se are în vedere situația în care un alt stat membru decide să expulzeze un străin care beneficiază de protecție internațională în

		permisul de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către România, Inspectoratul General pentru Imigrări comunică statului membru interesat, în termen de cel mult o lună de la primirea unei cereri în acest sens, dacă străinul beneficiază în continuare de protecție internațională în România.	România. La alin.(2) se are în vedere stabilirea atribuțiilor privind cooperarea cu alte state membre în vederea determinării situației străinilor care fac obiectul unor măsuri de îndepărtare în alte state membre și care au înscris în permisul de ședere pe termen lung mențiunea privind acordarea protecției internaționale în România.
4.	Art. 112 - Efectele hotărârii privind constatarea transferului responsabilității (1) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității, străinul va avea drepturile și obligațiile prevăzute la art. 20 și 21. (2) În cazul respingerii cererii privind transferul responsabilității, străinului i se aplică în continuare dispozițiile legale privind regimul juridic al străinilor în România.	4. La articolul 112, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității pentru un străin care are un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită acestui stat membru să modifice în consecință mențiunea privind acordarea protecției internaționale.”	Prin introducerea alin.(1¹) la art.112 se asigură transpunerea art.1 pct.8 din Directiva 2011/51/UE, referitor la art.19^a alin.(1). În concret, se are în vedere stabilirea atribuțiilor privind cooperarea cu celelalte state membre în situația în care România preia responsabilitatea pentru protecția internațională acordată unui străin care are deja un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru. Astfel, se prevede în sarcina Inspectoratului General pentru Imigrări inițierea demersurilor necesare actualizării mențiunii privind acordarea protecției internaționale, înscrisă în permisul de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru.